

J. VANDENHEEDE.

Boeman

BULDOG
WEEKS

17

UITGEVERIJ PAUL RIJPERMAN

Boeman

DE PAUL RIJPERMAN UITGAVEN
POSTBUS 13099
DEN HAAG

JACQUES VAN DEN HEIDE - BOEMAN

© Magic Strip 1986 - Brussel

© Uitgeverij Paul Rijperman 1986 - Den Haag

ISBN 90 6362 166 3

OSTENDE : IN DE SCHADUW VAN DE KATHEDRAAL LIGT DE OLDE PEPERBUS VERBORGEN MET ZIJN DONKERE PEPERKLEURIGE TOREN. OP HET KERKPLEIN, AAN DE VOET VAN EEN CHRISTUS AAN HET KRUIS, VALT EEN STICHTELIJKE SCENE VAN HEL EN VERDOEMENIS TE AANSCHOUWEN.

EEN GEK KLIMT ER OM-
HOOG EN LACHT MET ZIJN
HELE GELAAT, DRONKEN
VAN WANHOOP.

DE MENIGTE
RENT OP ZIJN WILD
GESCHREEUWAF.
DE WAANZINNIGE
BLIJT ZICH GEVAAR-
LIJK OVER DE
BALLISTRADE HEEN
EN KIJKT ONS
LACHEND AAN.

PLOTSELING STOKT
ZIJN LACHEN, ALS
HIJ HET INEENSE-
DRONGEN SILHOUT
ONTWAART
VAN EEN OLIDE
SJACHERAAR

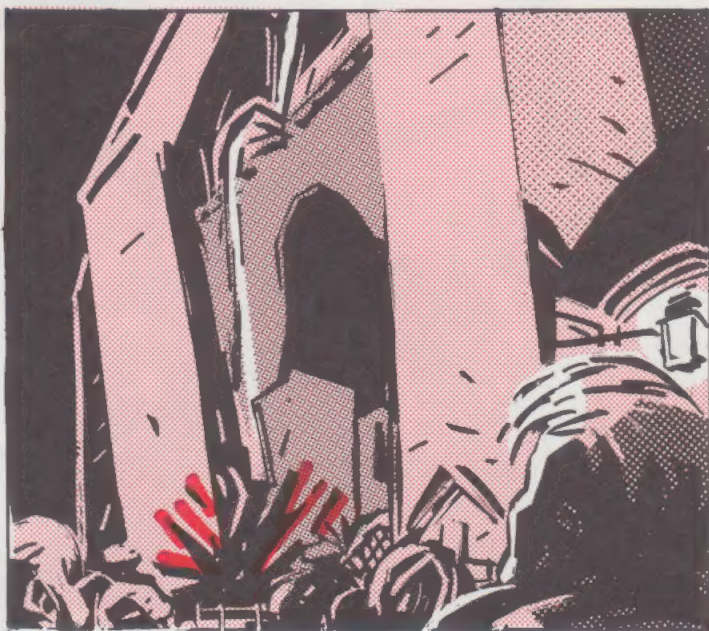

MEN WIL DE TOREN BEKLIMMEN OM DE DOLLE MAN
TE OVERMEESTEREN. DE GRIJSAARD GRIJNST
ZACHTJES EN ZEGT DAN MET SCHREEUWERIGE STEM :

HA ! HA ! WACHT MAAR, HIJ KOMT
WEL NAAR BENEDEN ,...

DE GEK
GLINGERT
ZACHTJES HEEN
EN WEER
ALSOF DIE
OPMERKING
HEM VOL-
KOMEN
VERDOOFD
HEEFT...

3
PLOTSELING DRIKT HIJ HET NIETS IN OM AAN
DE VOET VAN HET KRUIS TE PLETTER TE VAL-
LEN GELIJK EEN BEHRSE APPEL

DE SINISTERE
ZIN VAN DE OUDE
GRUZAARD KWAM
ME NIET ONBEKEND
VOOR ; DAT WAS
DE REPLIEK VAN
DE INFAME
COPPELIUS IN
"DE MAN IN HET
ZAND" VAN
E.T.A. HOFFMAN,
WELK STUK IK
ALS MARIONNET-
TENSPEL HAD
OPGEVOERD ,,,

COPPELIUS LIEP WEER
HEIMELIJK NAAR DE
ER VLAKBIJ GELEGEN
KERMIS TOE.

IK VOLGDE HEM DOOR EEN DOOLHOF VAN OORVERDOVENDE ATTRACTIES, WAAR EEN
VERDACHT PUBLIEK RONSCHARRELDE. IK VERLOOR ER MIJN SINISTERE GIDS
UIT HET OOG.

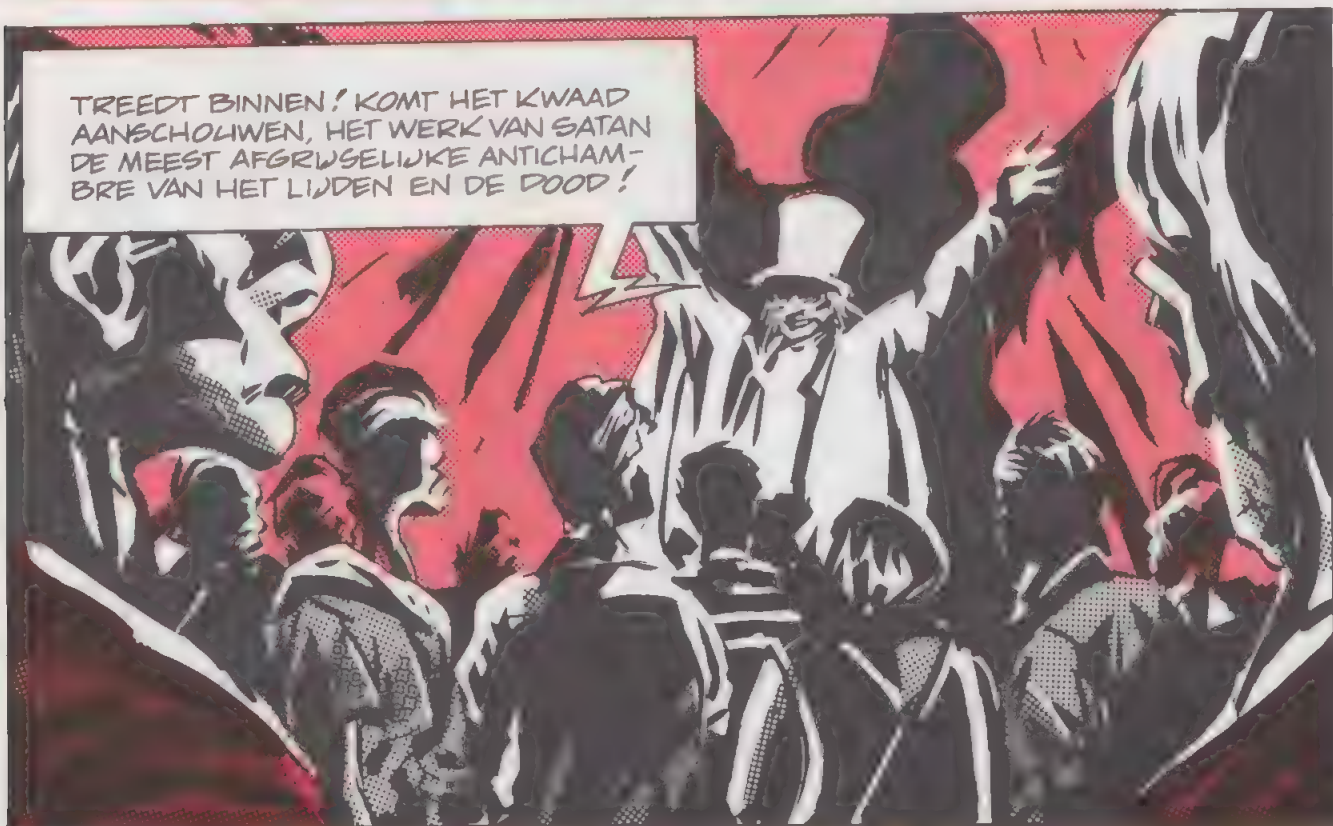
DOOR HET GELOEI
VAN DE SIRENES
HEEN, HERKENDE
IK PAS WEER
ZIJN GROGSTEM.

6

TREEDT BINNEN! KOMT HET KWAAD
AANSCHOLIEN, HET WERK VAN SATAN
DE MEEST AFGRUWELIJKE ANTICHA-
MBRE VAN HET LIJDEN EN DE DOOD!

DE ALLERVRESELIJKSTE
VERMINKTE, VERWRONGEN
EN DOOR AFGRIJSELIJKE
ONDELIGDEN AANGETASTE
LICHAMEN ...

HIER BEGINT DE
ECHTE, DE ULTIEME
WETENSCHAP!

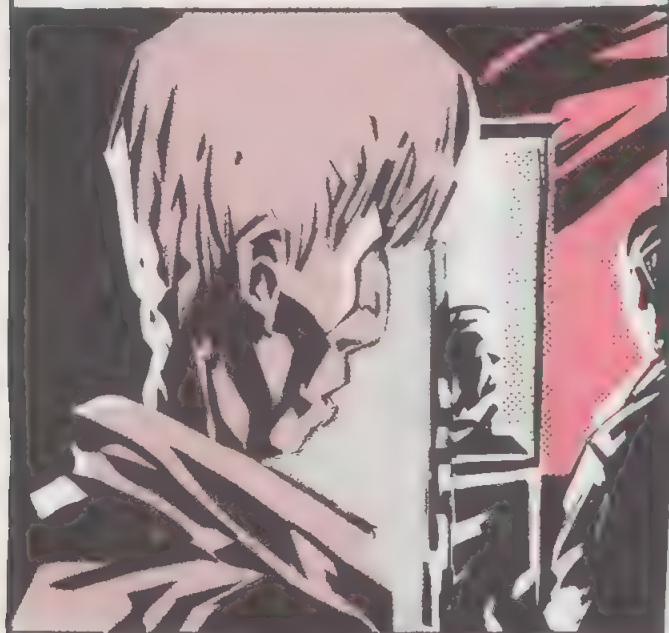
7

IK KON HEM EINDELIJK GOED ZIEN. EEN AFSCHUWELIJK SLIJW GELAAT, GESPLETEN
DOOR EEN GEWELDIGE MOND, DIE NOG BREDER LEEK DOOR DE GEWELDIGE
GRIMAS EN WAARBOVEN KWAADAARDIGE OGEN BLONKEN.

HIERHEEN
DAMES EN HEREN!

IK LIET EEN GROEPJE NIEUWS -
GIERIGEN VOORGAAN. HET RAPPE
GEKLETS KON IK NOG VAAG HOREN :
"KIJK DAN HOE DIE GEZICHTEN
WEGGEVRETEN ZIJN DOOR DE
WRATTEN EN GEMERKT DOOR
DE POKKEN!

8

DE GRIJNZENDE KOP VAN DE ONTHOOFDE CRIMINEEL, WIENS VOORUITSTEKENDE JUK-
BEENDEREN EN LAGE VOORHOOFD EN SCHERPE KAKEN BOEKDELEN
SPREKEN

EN DIE KINDERGEZICHTJES.... DE
ZIEKTE HEEFT DIE ERGELIJKE UIT-
DRUKKING VAN ONSCHULD
ERVAN UITGEWIST.

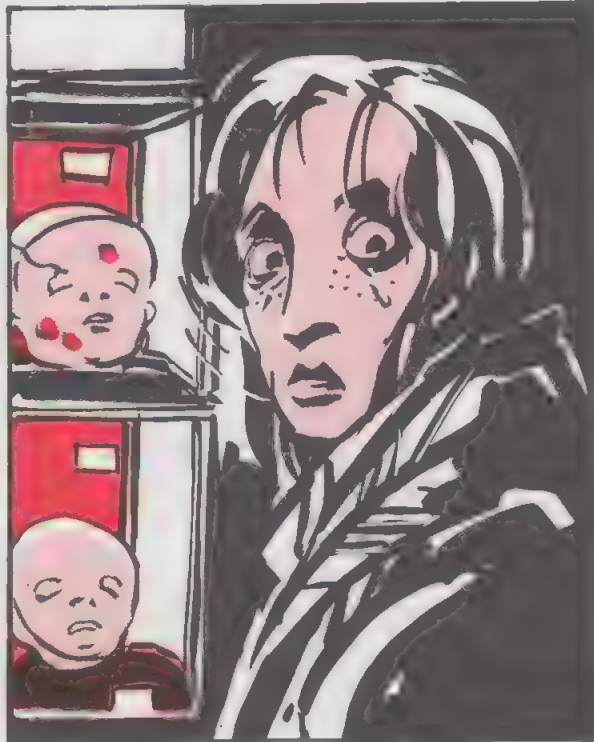

SCHIJN BEDRIEGT! HET KIND IS
SCHULDIG, OOK AL ZIT HET NOG
IN DE MOEDERSCHOOT....

O! WAAROM GOD?
WAT HEBBEN WE GEDAAN
OM LIJF TOORN ZO OPGE-
ROEPEN TE HEBBEN?

DE CHARLATAN ZWEEF EEN OGENBLIK OM ZIJN WOORDEN TE ONDERSTREPEN
IK HOORDE TOEN GEHUIL. EEN JONGE VROUW WEENDE MET HAAR VOORHOOFD
TEGEN EEN VITRINE. DE SINISTERE ANTIFON WAS WEER GAAN PRATEN : LAAT
DIE ZIEKTE TOESLAAN, DAT IS RECHTVAARDIGHEID!
WEG MET DE GENADE ! WEG MET DE ONSCHULD !....

IK PROBEERDE DE JONGE VROUW
AAN TE SPREKEN OM DE, ZO VOOR-
VOELDE IK, MYSTERIEUSE REDENEN
VAN HAAR DROEFHEID TE VER-
NEMEN

ZIJ VERDWEEN SCHIELIJK...
IK VOLGDE HAAR, SPOTTEND
NAGEKEKEN DOOR LACHWEK-
KENDE KINDERSKELETJES....

HO! MENEER. HOE WILT U VAN
MIJN WERKEN GENIETEN, ALS
U ZO SNEL LOOPT!

ZIJN VENIJDIGE OGEN LOGEN-
STRAFTEN HET AARDIGE
GEZICHT DAT HIJ TROK...

VERGEET UW
NEDERIGE DIENAAR
NIET, S. V. P.

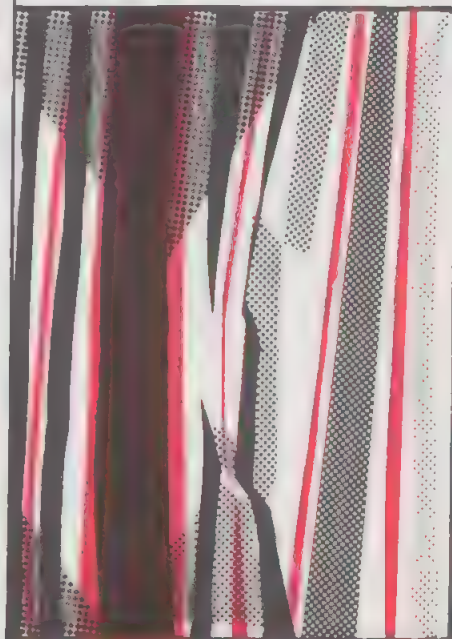

EINDELIJK VERLIET IK HET AFSCHUWELIJKE LABYRINTH. ZIJ WAS VERDWENEN... IK VERMOEDE DAT DIE CHARLATAN ME HAD OPGEHOUDEN OM ME TE BELETEN MET HAAR TE PRATEN. MAAR WAAROM?

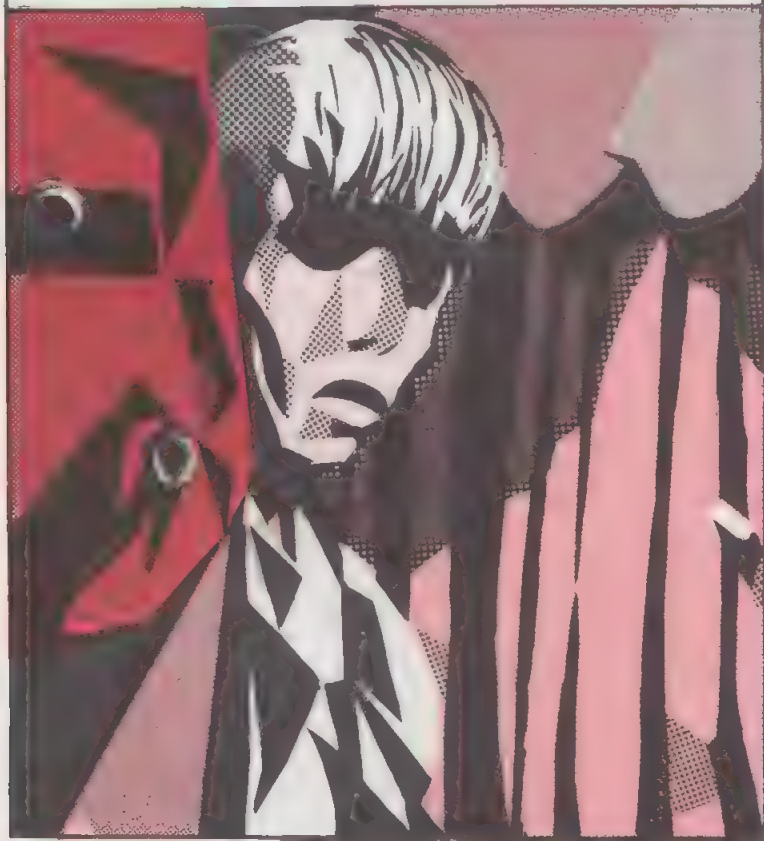

OF WAREN DAT
SLECHTS KINDERLIJKE
HERSENSCHIMMEN
VAN MIJN ZIEKE
VERBEELDING ?

TERWIL IK AARZELDE, STAPTE HIJ
EEN OLDE WOONWAGEN BINNEN

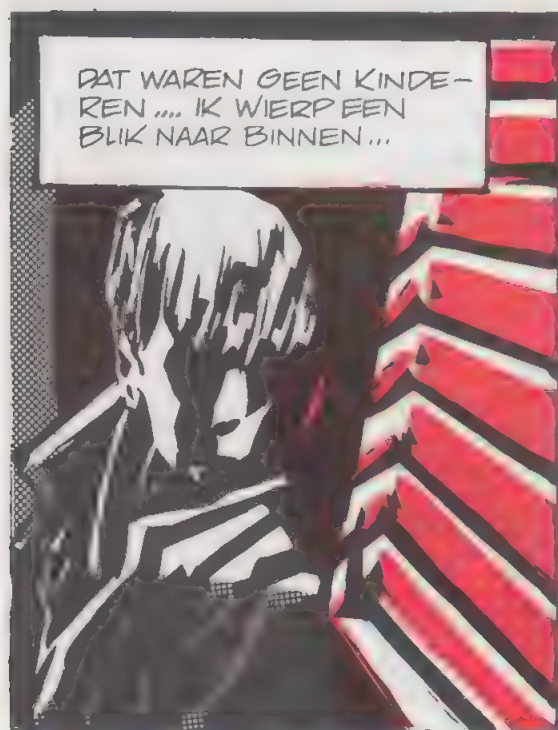

IK
NADERDE DE
WOONWAGEN
HEIMELIJK....

13

DIKKE WALGELIJKE ROOKSPIRALEN VOL ROET KWAMEN UIT DE SCHOORSTEEN KRINGELEN. IK HOORDE IN DE WAGEN DRIFTIG GESCHUIF VAN SPILLEN EN TOEN DEER- NISWEKKEND GEGRIEN.

DAT WAREN GEEN KINDE-
REN IK WIERP EEN
BLIK NAAR BINNEN...

HET WAS COPPELIUS, DIE ZO JANKTE.
IK HERKENDE HET VERMINKTE GELAAT
VAN DE WANHOPIGE IDIOOT VAN DE
PEPERBUS.

DE ZELF-
MOORDENAAR!

WIE WAAGT HET?
WIE IS DAAR?

COPPELIUS EN HIJ KENDEN ELKAAR.
MAAR WAAROM HAD HIJ DIE
GROTESKE FIGUUR VERNIETIGD?

DE VOLGENDE MORGEN VOELDE IK ME NET EEN
KLEIN KIND. IK SCHREEF AL DIE SPINSELS TOE
AAN DE KOORTS DIE MIJ OP DE TERUGWEG
HAD OVERVALLEN.

VRIENDEN! HET ZAND-
MANNETJE KOMT MET MIJN
VADER. SNEL! IK MOET ME
VERBERGEN!

SNEL!
AAN HET WERK!...

HIJ MOET ALLEEN
NOG OGEN HEBBEN...

PAS OP!
NATHANIËL, HIJ
IS VLAKBIJ!

OGEN!
SNEL OGEN!

BEESTJE,
BEESTJE, HIER
HEB IK OGEN
VOOR JE!

HET GEBEUREN VAN DE VORIGE
AVOND SPOOKTE ME NOG DOOR HET HOOFD.
IK KON DIE AFSCHEUWELIJKE GRIJS-
AARD NIET VERGETEN.

EEN MOOI
STEL
KINDEROGEN.

MEESTER! MEESTER! LAAT MIJN
NATHANIËL ZIJN OGEN HOUDEN!
ALSTUBLIEFT!

GOED, LAAT DIE DREUMES
ZIJN OGEN DAN MAAR HOUD-
DEN OM DE ELLENDE IN DIT
ONDERMAANSE TE KUNNEN
BEWENEN.

IK BEEÏNDIGDE MIJN
VOORSTELLING ONGEWOON VERMOEID...

KOM, NATHANIËL,
WE GAAN NAAR HUIS.

ZO, KERELTJE.
HET KNULLETJE SNUIF-
FELT DUS ACHTER DE
KAST ?

WEET JE DAN NIET,
DAT EEN MARIONET-
TENBAAS NIELWS-
GIERIGE KNULLETJES
DE HAREN UITRIJKT
OM DIE OP DE HOOF-
DEN VAN ZIJN POP-
PEN TE PLAKKEN ?

HET ANGSTIG GEHUIJ VAN HET KIND
DEED MIJ LIT DE VERDOVING ONT-
WAKEN WAARIN HET EIND VAN DE
VOORSTELLING ME GEDOMPELD HAD
EN TOEN HOORDE IK EEN SARDONISCH
GELACH DAT ZO UIT DE HEL
LEEK TE KOMEN

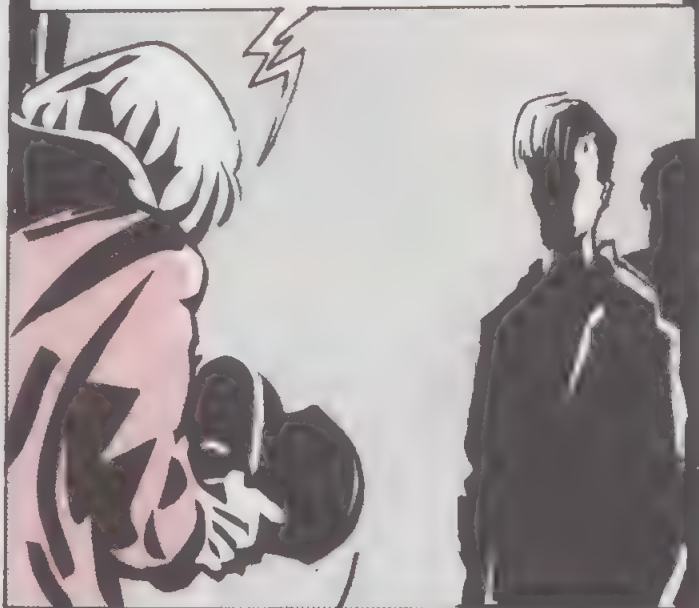

WAT GEBEURT
ER? WIE IS DAAR ?

LEUK U TE ONTMOETEN MEESTER.
IK BEN EEN VAN UW GROOTSTE BE-
WONDERAARS. MAAR,,, IN MEDIAS RES.

KINDEREN ONTWIKKEN
ME. DUS LEG IK MIJN
AARDIGE GEZICHTJES
GRAAG IN WAS VAST.
IK HAD DAARVOOR EEN
HANSWORST IN DIENST...

MAAR DE LAATSTE TIJD
WAS DIE WAT LUGHER
GEWORDEN. WILT U
ZIJN PLAATS NIET IN-
NEMEN?

IK ZEI DAT IK ABSO-
LUT GEEN ZIN HAD
OP ZIEKELIJKE KIN-
DEREN TE JAGEN.
HIJ WERD BOOS!
"DENKT U DAT IK AL-
LEEN MAAR WIL RE-
PRODUCEREN" ?
OH NEE! IK BEN
OOK INVENTIEF! BRENG
MIJ DE MOOIESTE EN
AARDIGSTE KINDEREN,
DAN ZULT U EENS WAT
ZIEN

WIJ ZIJN LIET HETZELFDE HOHT GE-
SNEDEN. WIJ MAKEN KINDEREN BANG,
OM HEN TE REDDEN.... MAAR U,
MEESTER, U RICHT ZICH RECHT-
STREEKS TOT HUN ZIEL. ZEGT MEN
IMMERS NIET :

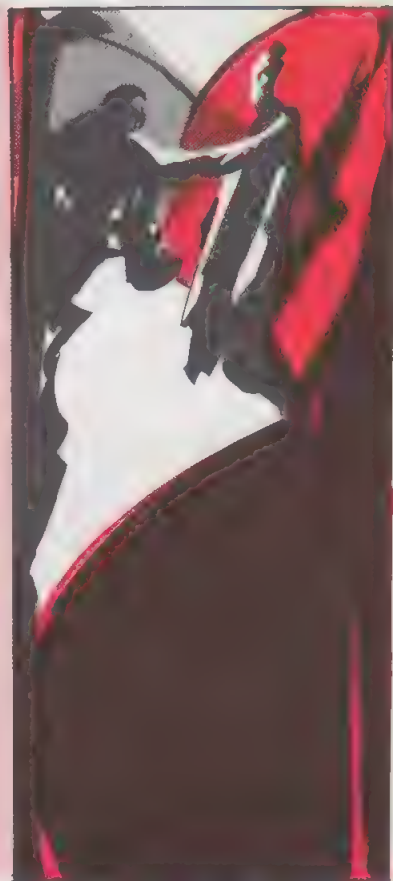
" EEN KARTONNEN MES SNIJDT
STILLETJES DOOR DE KINDER-
ZIEL EN RICHT ER EEN GE-
WELDIGE RAVAGE AAN."

HELAAS... KINDEREN WORDEN GROOT
EN VERGETEN DAN DE MARIONET-
TEN. MIJN MUSEUM VERGETEN ZE
ECHTER NOOIT !....

DOOR DE
VLOED VAN
WOORDEN OVER-
DONDERT,
MOEST IK AL
MIJN ENERGIE
VERZAMELEN
OM TE WEIGE-
REN. HIJ
DRUKTE ME
LANG DE
HANDEN ZEI
GRINZEND:
IK HOOP
DAT U DAT
NIET ZILT
HOEVEN TE
BETREUREN!
....

HIER HEB
JE OGEN,
BEESTJE!

DE VOLGENDE
MIDDAG OP
HET MEEST
DRAMATISCHE
MOMENT VAN
DE VOORSTEL-
LING, HOORDE
IK IETS ACHTER
ME : IEMAND
DUWDE EEN
KIST DE KAST
IN...

VLAKE ERNA, VOELDE IK DAT MIJN LIPPEN HEVIG GINGEN PIJN DOEN. IK RAFFELDE
HET EINDE VAN DE VOORSTELLING AF.

IEDEREEN WAS WEG. IK OPENDE
DE KIST EN

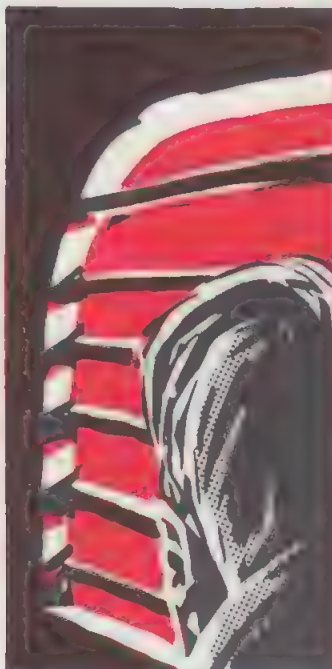

AFGRUUSELIJK!
HET WAS MIJN
GEZICHT! MAAR
VERMINKT DOOR
VRESELIJKE
ZWEREN EN
ETTERBULEN...
EN PLOTSELING
BEGREEP IK
DAT DAT AFZICH-
TELJKE GE-
LAAT WELDR
DAT VAN MIJ
ZOU ZIJN...

HET WAS NIET EEN
MASKEER GEMAAKT
NAAR EEN LEVEND
GELAAT MAAR HET
OMGEKEERDE!
HET MUSEUM VAN
COPPELIJUS BEVAT-
TE ALLEEN MAAR
RIJKE SCHETSEN;
ZIJN ECHTE WERK-
STUKKEN LIEPEN,
VOOR ALTIJD MIS-
VORMD, OVER DE
HELE WERELD ROND
""

IK HERINNER ME
WAT IK IN DE WOON-
WAGEN VAN DE
OUDE HAD GEZIEN
EN SMEET HET
WASSEN GELAAT
IN KOKEND
WATER. MAAR IK
VOELDE ME ER
NIET BETER OP
WORDEN; IK
GING NAAR BED,
MET HOGE
KOORTS...

EN ZONK WEG IN EEN NACHT-
MERRIEACHTIGE WLDROOM.

V. D. HEEDE.

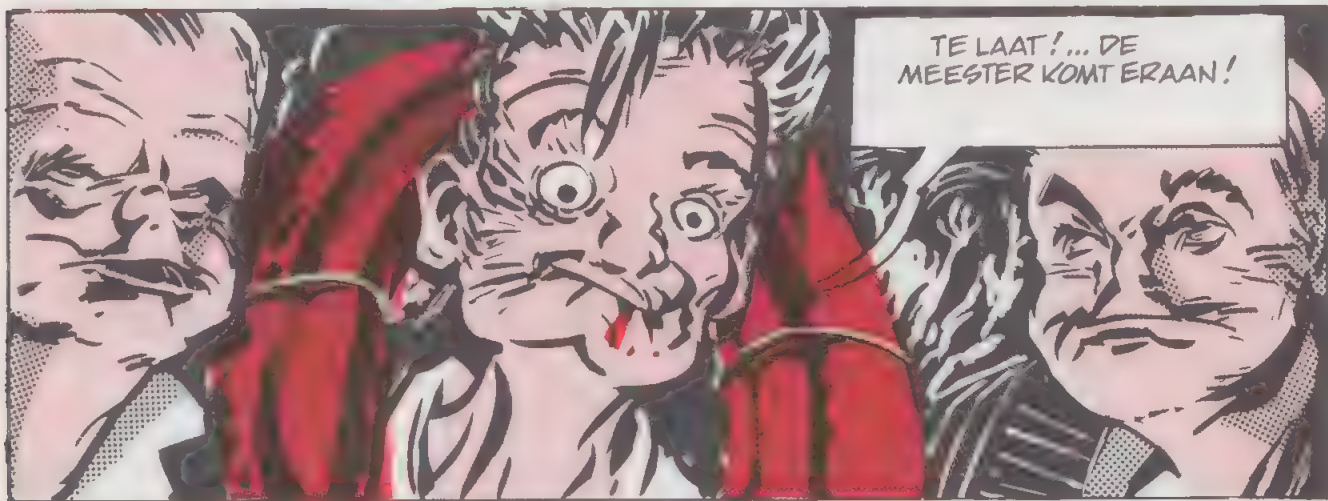
MET NOODLOTTIGE SCHIJNHEILIGEN DIE
MET PLATTE NEUZEN BLEKE GEDROCHTJES
TOONDEN,...

MEDELIJDEN! HEER, HEB
MEDELIJDEN!

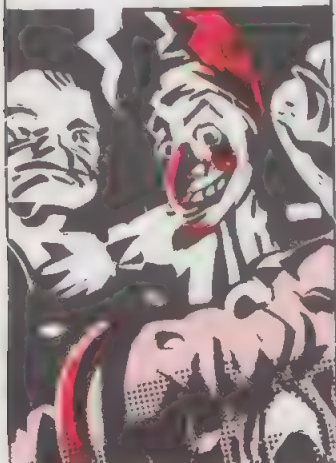
MEDELIJDEN !!

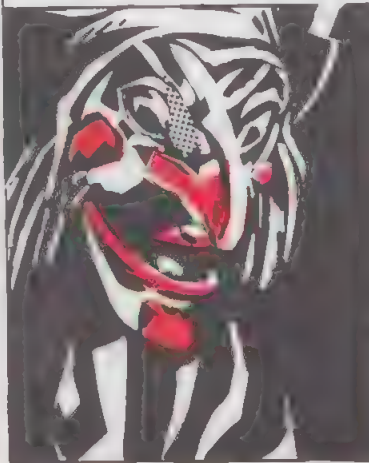
TE LAAT!... DE
MEESTER KOMT ERAAN!

OGEN!
MOOIE OGEN!

MOOIE OGEN!...
MOOIE OGEN!

MOOIE OGEN!

IK SCHROK WAKKER. DE KOORTS WAS ALS
BIJ TOVERSLAG GEWEKEN. HET AFGRIJSELIJKE
JELKEN WAS OPGEHOUDEN.

MIJN GELAAT WAS ONGESCHONDEN! MAAR WAAROM HAD COPPELIUS MIJ HET MASKEER
GEGEVEN WAARDOOR IK DE BETOVERING KON VERBREKEN? HET WAS EEN ULTIMATUM!
IK MOEST HEM GEHOORZAMEN, ANDERS ZOU MIJ HETZELFDE LOT TE WACHTEN
STAAN ALS DE MAN VAN DE PEPERBUS.

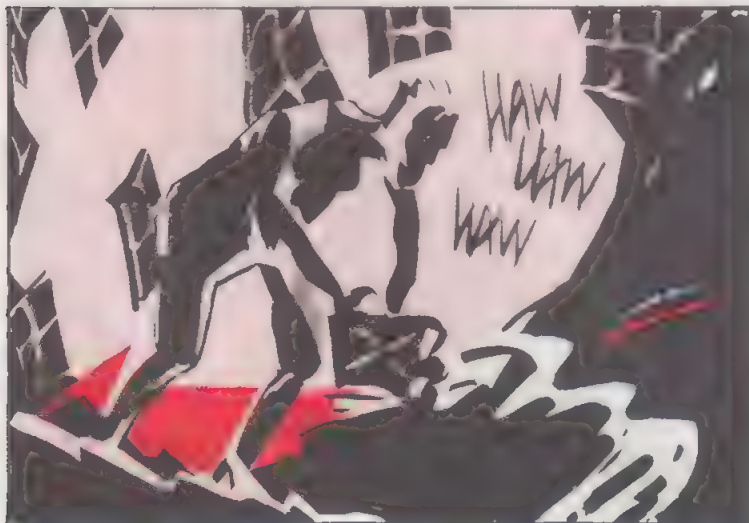
"HOREN JULLIE IN DE VLAKE
HET GELUID DAT TOT ONS
KOMT? HET LIJKEN WEL
KETENEN DIE OVER KEIEN
SLEPEN."

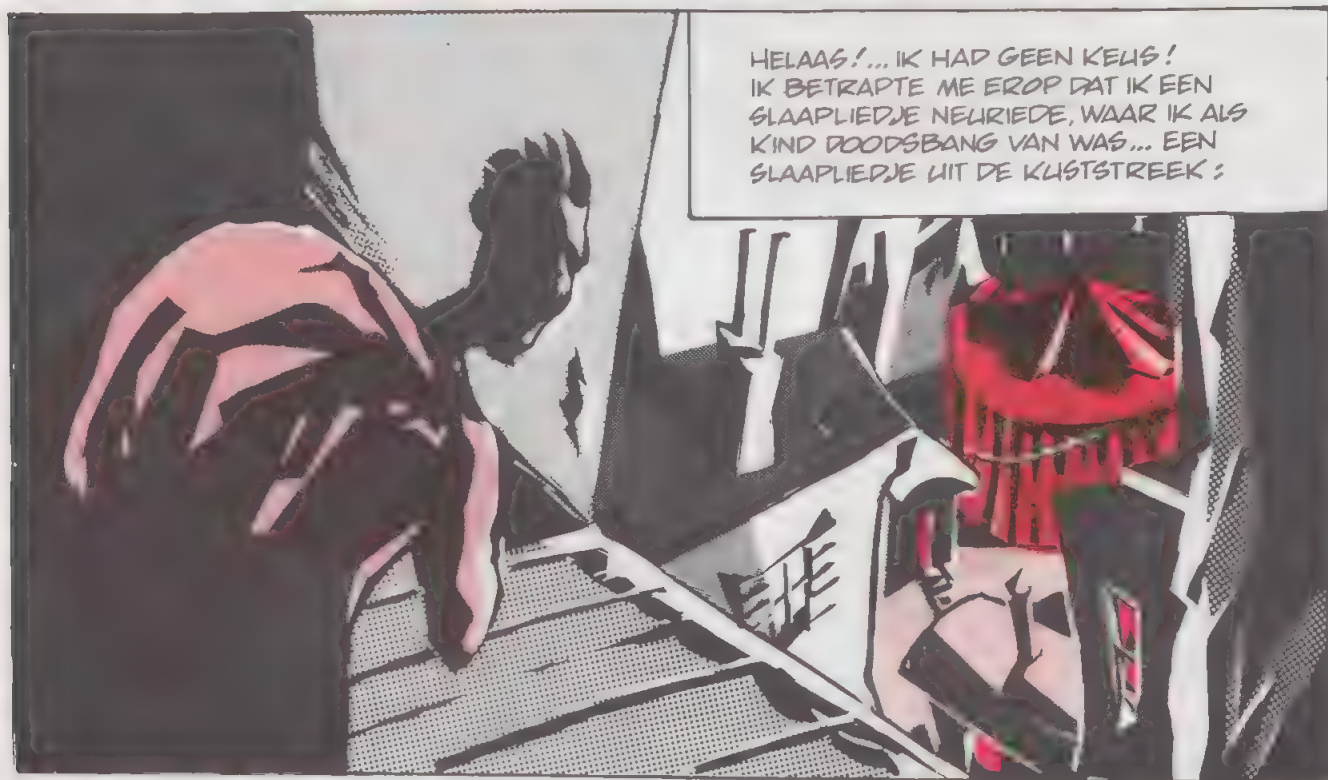

DAT IS DE GROTE LLISTRUKU DIE LANGS-
KOMT EN LANGS ZAL BLIJVEN KOMEN,
MET IN ZIJN ZAK ALLE KINDERTJES DIE
NIET WILLEN SLAPEN...

COPPELIUS DOMMELDE TEMIDDEN VAN ZIJN AFSCHUWELIJKE MASKERS MET ZIJN
HANDEN ALS KLAUWEN GEKLEMD OM DE KNOP VAN ZIJN WANDELSTOK...

HET WAS KINDERSPEL... DE WAGEN EN HET ERNAAST GELEGEN MUSEUM VATTEN
IN EEN WIP VLAM.

IK ZAG DE VLAMMEN LANGS DE
GLAZEN VITRINES DANSEN.

EN GENOOT VAN HET BREKEN VAN
HET GLAS EN DE BEVRIJDING VAN DE
BEELDEN

DOOR DE HITTE SMOLTEN DE AFSCHUWELIJKE GRIMEWERKJES EN
DE WAS LIEP IN EEN VERMILJOENRODE STROOM NAAR
BENEDEN...

HET LEKEN WEL HEVIG BEDROEFDE VERDOEMDEN DIE TRANEN VAN BLOED
PLENGDEN OP DE DREMPEL VAN DE VERLOSSING....

IK ZAG DE MYSTERIEUZE BOETELINGEN MIT MIJN DROOM ME DE LITGETEERDE
LICHAMEN VAN HUN GEREDDE KINDEREN TONEN, TERWIJL COPPELIUS
IN HET HELLEVUUR VERTEERDE...

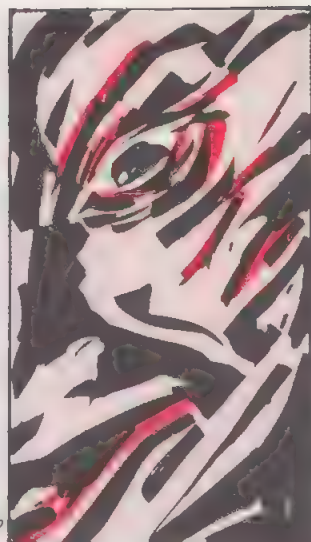

BOVEN HET GEWELDIGE
GEKNETTER VAN DE VLAMMEN-
ZEE LIT, HOORDE IK DE SIRENE
VAN DE BRANDWEER...

IK VOEGDE ME VREDIG EN
AL NEUWRIËND WEER BIJ
MIJN MARIONETTEN...

"... WAT IS DAT VOOR KRANKZINNIG
GEKLAAG, DAT DOOR ONZE
LIKEN HEENDRINGT?... NEE,
DAT IS NIET DE STORM DIE MET
STRANDKEIEN SPEELT. MAAR DE
GROTE LUSTLIJKE DIE WEENT,
DIE JANKT EN WELDRA
LACHEN ZAL.... HI, HI.
HA... LON... LON... RA
LON... LON... RA.

IK DACHT DAT DAT HET EINDE WAS VAN DEZE GE-
SCHIEDENIS. IK WERKTE DEZE ZELF OM TOT EEN
MARIONETTENVORSTELLING... TOT ENKELE
DAGEN GELEDEN.....

Misschien put Jacques Vandenheide dit verbazingwekkend fraaie grafische staaltje wel uit een heksensabbat van een ver verleden of uit een Christusprocessie te Ostende. Deze bladzijden vormen het eerste bewijs van een groot oorspronkelijk talent. Wat een wonderbaarlijke wereld daar in dat noorden; zo somber en luguber, waar de geur van zwavel en te hete olie zich vermengt met die van gekookte selderij en weke schaaldieren; iets te mechanisch klinkt de trom van het straatorgel dat zijn muziek ten gehore brengt; het verhaal kan beginnen. Ik had vroeger zo mijn twijfels over het bestaan van boemannen: die heb ik niet meer, ik weet nu waar zij leven.

Claude RENARD